

prima instanță: N. Chirtoagă

dosarul nr: 2ra-1772/14

instanța de apel: A. Gheorghieș, N. Chircu, V. Harmaniuc

ÎNCHEIERE

28 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Lilia Calinici

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Liliei Calinici împotriva Asociației de Economii și Împrumut „Credite-Criva” cu privire la restabilirea la lucru, încasarea salariului și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 ianuarie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de către Lilia Calinici, casată hotărârea Judecătoriei Briceni din 29 octombrie 2013 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca tardivă

constată:

La 24 septembrie 2012, Lilia Calinici a depus cerere de chemare în judecată împotriva AEÎ „Credite-Criva” cu privire la restabilirea la lucru, încasarea salariului și repararea prejudiciului material moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la 01 ianuarie 2002 ea a fost angajată la serviciu în calitate de casier în AEÎ „Credite-Criva”, apoi în 2005 a fost transferată în calitate de contabil șef și a activat în această funcție până la eliberare, 01 ianuarie 2010.

Menționează că eliberarea ei din funcție a fost precedată de începerea urmăririi penale pe faptul falsificării documentelor contabile, însă în procesul efectuării urmăririi penale nu s-au acumulat probe prin care să fi fost dovedită vinovăția dânzei.

Afirmă că la 19 septembrie 2011 a fost recunoscută în calitate de bănuită, însă neavând materiale probatorii în privința ei, în termenul prevăzut de lege nu i s-a înaintat învinuirea.

Susține că prin ordonanța procurorului în Procuratura r-lui Briceni R. Baraliuc din 27 decembrie 2011 a fost scoasă de sub urmărire penală, care a primit-o la cerere, la 16 iulie 2012.

Solicită restabilirea ei în funcție de contabil șef a AEÎ „Credite-Criva” cu încasarea salariului neprimit de la 01 ianuarie 2010 până la 01 ianuarie 2012 reieșind din salariul mediu pe anul 2009/47850 lei : 12 luni = 3987,50 lei), ceea ce constituie 95700 lei, încasarea de la pârât în beneficiul ei a cheltuielilor de judecată în sumă

2500 lei pentru acordarea asistenței juridice și repararea prejudiciului moral în sumă de 50000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Briceni din 29 octombrie 2013 a fost respinsă acțiunea și încasat de la Lilia Calinici în beneficiul AEÎ „Credite-Criva” cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 2000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 23 ianuarie 2014 a fost admisă cererea de apel declarată de Lilia Calinici, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca tardivă.

La 24 martie 2014 Lilia Calinici a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Menționează că copia deciziei recurate integral redactată a primit-o la 07 februarie 2014.

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Menționează că adresându-se în instanța judecătorească a indicat în cererea de chemare în judecată ca conducătorul asociației să fie obligat să prezinte în ședința de judecată ordinele de primire și eliberare de la serviciu, precum și certificatul de salariu, însă instanța nu a atras nici o atenție la această solicitare, și aceste documente nu au fost prezentate.

Indică că reprezentantul intimatului a prezentat în ședința de judecată referință și a depus copia ordinului de eliberare a ei din funcție în legătură cu expirarea contractului individual de muncă la 2 ianuarie 2010.

Afirmă că nu a luat cunoștință de așa ordin, cu atât mai mult că după 02 ianuarie 2010 ea a prelungit să activeze în calitate de contabil șef și angajatorului nu a cerut încetarea contractului, ceea ce înseamnă că contractul a fost prelungit pe un termen nedeterminat.

Susține că înștiințare precum că angajatorul nu dorește de a prelungi contractul individual de muncă ea nu a primit și cu ordinul de eliberare nu a luat cunoștință. Careva probe în această privință AEÎ „Credite-Criva” în ședința de judecată nu a prezentat (registrului de evidență a ordinelor cu semnătura ei, ordinul de eliberare sau chitanța poștală care ar fi demonstrat faptul că aceste documente au fost trimise pe adresa recurente).

Invocă că nici instanța de apel și nici prima instanță nu au dat o apreciere corectă și justă a probelor prezentate de ea în ședința de judecată, acestea având un suport probatoriu și legal, fiind apreciate unilateral în detrimentul intimatului.

Menționează că la demersul reprezentantului ei instanța a emis o încheiere de a fi prezentate în ședința de judecată copiile dărilor de seamă de la Inspectoratul Fiscal, Casa Teritorială de Asigurări Sociale, BC „MoldindconBank” SA, însă nu a întreprins nici o măsură ca ea să fie executată, deoarece toate aceste documente au fost perfectate și semnate de dânsa și angajator, ceea ce mărturisește faptul încă o dată că în acest timp după 02 ianuarie 2010 ea deținea funcția de contabil-șef.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Lilia Calinici nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Lilia Calinici, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Or, nici argumentul recurentei cu referire la faptul că nu a luat cunoștință cu ordinul de eliberare, nu poate fi reținut, deoarece chiar din conținutul cererii de chemare în judecată rezultă că Lilia Calinici a avut la cunoștință despre eliberarea sa din funcție, menționând că eliberarea a fost precedată de începerea urmăririi penale pe faptul falsificării documentelor contabile, în cadrul căruia nu s-au acumulat probe care ar fi demonstrat vinovăția ei.

În susținere opiniei date vine și cerința Liliei Calinici cu privire la încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu începând cu 01 ianuarie 2010, data adoptării ordinului contestat.

Prin urmare, însuși recurenta recunoaște că nu a activat începând cu data 01 ianuarie 2010, fapt ce în plus indică la netemeinicia susținerii că dânsa nu a cunoscut despre existența acestui ordin.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Lilia Calinici ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Lilia Calinici se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari